ಮೈಸೂರ ಗಜೆಟ್.

ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್.

ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಫಾಯಿಷ್ ಆದ್ದು.

ಬೆಂಗಳೂರು, ಗುರುವಾರ, ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಾ॥ 9, ಸ್ 1909.

ಮೈಸೂರು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಸಾರಾಂಶ.

ಸ್ 1909ನೆ ಸೆಪ್ಟಂಬರು 2ನೆ ತಾರೀಖು ಗುರುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತ್ವರ 1 ಘಂಟೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಫೀಸಸ್ ಯೂ ಅಶಾರಾ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಸೇರಿತು.

ಹಾಜರಿದ್ದವರು.

ಮಿ॥ ಟಿ. ಆನಂದರಾಯರವರು, ಬಿ.ಎ., ದಿವಾನ್‌ರವರು (ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು).

ಉದ್ಯೋಗಪ್ರಯುಕ್ತ ಮೆಂಬರುಗಳಾದವರು.

ಮಿ॥ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರು (ಮೊದಲನೆ ಕೌನ್ಸಿಲರ್).

ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಲ್. (ಎರಡನೇ ಕೌನ್ಸಿಲರ್).

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮೆಂಬರುಗಳು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾದವರು.

ಮಿ॥ ಕೆ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಯ್ಯರವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

,, ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

,, ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು.

,, ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು.

,, ಡಿ. ಶಾಮರಾಯರವರು.

,, ರಾವ್‌ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಲ್ಲದವರು.

ಮಿ॥ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು.

,, ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರು, ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಅಟ್ ಲಾ.

,, ಸೈಯದ್ ಅಮೀರ್ ಹಸನ್‌ರವರು.

,, ಬಿ. ತಿರುಮಲಾಚಾರ್ರವರು, ಬಿ.ಎಲ್.

ಗೈರ್‌ಹಾಜರಾದವರು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಲ್ಲದವರು.

ಮಿ॥ ಎಂ. ಸಿ. ಸಂಜಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು, ಬಿ.ಎ.

ಹಾಜರಿದ್ದವರು.

ಮಿ॥ ಎಸ್. ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. (ಸೆಕ್ರೆಟರಿ)

ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇದರಡಿ ಕಂಡ ಅಡಿಷನಲ್ ಮೆಂಬರುಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿನ ಪ್ರಥಮತಃ ಹಾಜರಾದರೆಂದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು :—

ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು.

ಮಿ॥ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

,, ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು.

,, ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು.

,, ಡಿ. ಕಾಮರಾಯರವರು.

,, ರಾವ್‌ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಲ್ಲದವರು.

ಮಿ॥ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು.

,, ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರು, ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಆಟ್ ಲಾ.

,, ಸೈಯೆದ್ ಅಮೀರ್ ಹಸನ್‌ರವರು.

,, ಬಿ. ತಿರುಮಲಾಚಾರ್‌ರವರು, ಬಿ.ಎಲ್.

1888ನೆ ಇಸವಿಯ 4ನೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನಾದ ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡನ್ನು ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದೆಗೂ 1903ನೆ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನನ್ನು ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದೆಗೂ ಶ್ರೀಮದ್ ಮಹಾರಾಜಾಸಾಹೇಬ್ ಬಹದ್ದೂರವರು 1909ನೆ ಜನವರಿ 11ನೆ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರೆಂದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಿದರು.

ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರವರು.—ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರವರಾದ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ, ತಮ್ಮಗಳ ಅನುಮತಿಯಿಂದ, ಪ್ರಕೃತ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಭಾ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯ 14ನೆ ಅಂಕವನ್ನು ಮಿ॥ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು ಈಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದಾ.

ಆನಂತರ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟು ಕಾನೂ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಯಾ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನೂ, ಸದರೀ ಸಮಾಜದವರು ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

ನಿಕ್ಷೇಪದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದೇನೆಂದರೆ—1908ನೆ ಇಸವಿಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 16ನೆ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಈ ಸಭೆಯು ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲು ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅನಂತರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಲ್ಪಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಸದರೀ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಅನೇಕ ಮೀಟಿಂಗುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರಿದ ಕಡೆ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬರೆದಿರುವುದು ಹೊರತಾಗಿ ಮಿಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರೆಲ್ಲರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಾಟಾದ

ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಪಶೀಲ್‌ವಾರ್ ರಿಪೋರ್ಟು ನೀಡೀ 1909ನೆ ಇಸವಿಯ ಜುಲೈ 13ನೆ ತಾರೀಖಿನ 13ನೇ ನಂಬರ್ ಇಸ್ತಿಹಾರ್ನಾಮೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಾಟಾದ ಬಿಲ್ಲು ಪ್ರಜೆಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದು ಆರು ವಾರಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ; ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ತನಕ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಿರ್ಯಾದಾಗಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಾಗಲಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ 1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಆಕ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಕಾರಣ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

1867ನೆ ಇಸವಿಯ ಏಪ್ರಿಲ್ 17ನೆ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರ್ ಸಾಹೇಬರವರು ಸಾದರ್ಹಾಡಿದ 6ನೆ ಇಸ್ತಿಹಾರ್ನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕುರಿತು ನಮೂದಿರುವ ಕಾನೂನೇ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುವುದು ಸಭಾಸದರಾದ ತಮ್ಮ ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವೇದ್ಯವೇ ಇದೆ. ಮದ್ರಾಸು ಕೋಡಿನಲ್ಲಿರುವ 1832ನೆ ಇಸವಿಯ 11ನೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾನೂನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಏರ್ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೂರೋಪು ದೇಶದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ 1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಟನ್ನು ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಿದರೆಂದು ಘೋಷಹೊಂದಿದ ಸರ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬೇಲಿಯವರ ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರ್ ಸಾಹೇಬರವರು ಸಾದರ್ಹಾಡಿದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಇಸ್ತಿಹಾರ್ನಾಮೆಯು ಕಾನೂನಿನ ಬಲವುಳ್ಳದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಎಂದರೆ 1886ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬಂತು; ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ನನ್ನು ಕೌನ್ಸಿಲ್ದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂತಲೂ ಅಂಗೀಕರಿಸೋಣಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸದರೀ ಇಸ್ತಿಹಾರ್ನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ನಿಯಮಗಳು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಬಬು ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದರೀ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮುಸೂದೆಗಳನ್ನು ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ತಯಾರ್ಮಾಡಿಸಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾನೂನನ್ನೇ ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ನೀಡೀ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮುಸೂದೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ನನ್ನು ತಯಾರ್ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡೋಣಾಯಿತು. ಆ ಬಿಲ್ಲು ಈಗ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರಿಂದ ಆಖೈರಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಗಳ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಮುಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲಿನ ಇರೇಬಿಯಲ್ಲಿ ಷರಾಗಳನ್ನು ಛಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಭಿಕರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಯು ಯಾವುದೆಂದರೆ,—3ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ "ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನು" ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದುದು. ಈ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು ಯಾರು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದಾದ ಕಾರಣ "ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನು" ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಯಾವ ಅರ್ಥವಿರಬೇಕು ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರಿತು. ಈ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಯಾ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ—ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಯಜಮಾನನನ್ನೇ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂತ ಸೂಚಿಸಿ ಇದೆ. ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಇತರರೂ ಪೂರ್ವದ ಲೇಖನ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಪ್ರದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೆಲವುವೇಳೆ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುವ ಕಾರಣ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸದರೀ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಜಮೀನ್ ಮಾಲೀಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಂಟೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಕಂಡೋಕ್ತವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿ "ಮಾಲೀಕ" ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದು ಕಲಮನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಪುನಃ ತಪಶೀಲಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಿಕ್ಷೇಪವು ಸಿಕ್ಕಿದ ತಾರೀಖಿಗೆ ಮುಂಚೆ 100 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡೋಣಾಯಿತೆಂದು ನಂಬಲು ಕಾರಣವಿದ್ದಾಗ ಹೊರತು ಸದರೀ ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ 1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಆಕ್ಟಿನ 8-9ನೆ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ನೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿಯೇ ಬಚ್ಚಿಡೋಣಾಯಿತೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಕಷ್ಟ; ಅಲ್ಲದೆ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಆ ಕಾಲದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಬಚ್ಚಿಡಲಾಯಿತೆಂದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸದರೀ ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ತಾನು ಹಕ್ಕುದಾರನೆಂದು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಂಥಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ.—(i) 11ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿರುವ "ಸ್ಥಳದ ಮಾಲೀಕನೆಂಬ ಸಬಬಿನ ಮೇಲೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳ ತರುವಾಯ "ಅಥವಾ ಇತರ ಸಬಬಿನ ಮೇಲೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ; (ii) 12 (b) ಕಲಮಿನ ನಿಯಮದಲ್ಲಿರುವ "ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ಥಳದ ಮಾಲೀಕ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ "ನಿಕ್ಷೇಪಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ಥಳದ ಮಾಲೀಕನೂ ಅಥವಾ ಇತರ ಮನುಷ್ಯರೂ ಇವರುಗಳ ಹೊರತು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ; (iii) 13ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ "ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ಥಳದ ಮಾಲೀಕನೆಂದು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳ ತರುವಾಯ "ಅಥವಾ ಇತರ ವಿಧವಾಗಿ ಹಕ್ಕುದಾರನೆಂದು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು.

ಈಗ ನಾನು ಬಿಲ್ಲಿನ 16ನೆ ಕಲಮನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.। ಈ ನಿಯಮವು 1867ನೆ ಇಸವಿಯ ನಿಬ್ಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಡುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ನಿಮ್ನುಕ್ತ ಸವ್ವಾಜಿದ ಮೆಂಬರುಗಳ ಪೈಕಿ ಬಬ್ಬರು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯ ಪರವಾ ಬರೆದುದು ಈ ನಿಯಮದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ.

ಈಗ ನಾನು ಮೊದಲು 16ನೆ ಕಲಮಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಅನಂತರ 12ನೆ ಕಲಮಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ 16ನೆ ಕಲಮನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದಲೇ 12ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು; ಮತ್ತು 16ನೆ ಕಲಮನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಹೊರತು 12ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ 16ನೆ ಕಲಮು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ 1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಆಕ್ಟಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಘನಹೊಂದಿದ ಸರ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬೇಲಿಯವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನಾ ಕಾನೂನುಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—"ಯೂರೋಪ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. 6ನೆ ಶತಮಾನದಿಂದ 14ನೆ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನೇ ಹೊರತು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು." "ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಂಟೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸದರೀ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೆಲವು ಷರತ್ತು ನೀತಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ." "ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಫಲಾಸೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಬಾಧ್ಯತೆಯುಂಟೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸದರೀ ಸ್ವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಖಜಾನೆಗೆ ಜಮೆಯೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ." ಸದರಿಯವರು ನಿಯುಕ್ತ ಸವ್ವಾಜಿದವರ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ—"ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಲ್ಲಾ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳಮೇಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಸದರೀ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇನೇ ಸೇರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೊಸ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯರೀತ್ಯಾ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮದಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸದರೀ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ—"ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕು ಉಂಟು, ಪರಂತು ಸದರೀ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆಯು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೆಲವು ಷರತ್ತು ನೀತಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಖಜಾನೆಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಕೂಡ ಬರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ನಿಕ್ಷೇಪದಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವು ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಡೋಣದರಿಂದ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದವರು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಿಯಾರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಯಿತು. ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ಥಳಗಳು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳು ವಗೈರೆ ಲೆಕ್ಕಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವೇರಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂಬುವುದು ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುವೆನು.

ನಿಕ್ಷೇಪದ ಬೆಲೆಯು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಸ್ಸೇ ಕೊಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಲು ಇಂಥಾ ಭಾರೀ ಮೊಬಲಗು ದೊರೆಯುವುದೆಂಬ ಆಸೆಯೇ ಸಾಲದೇಹೋದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊಬಲಗಿನಮೇಲೆ ಹಾಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದರಿಂದ ಅಂಥಾ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆಂಬ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪರ್ಯಂತ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಮೊಬಲಗಿನ ನಿಕ್ಷೇಪವು ದೊರೆತಹಾಗೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಾರದು. ಮಿ॥ ಬೇಲಿಯವರೇ—"ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳಿವೆ, ಈ ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಇವೆ, ಈ ಪೈಕಿ ಬಹು ಭಾಗ ಭಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಾದರೂ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅವರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ: ಇಂಥಾ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಬಂದು ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡವನಿಗೆ ಕುದ್ದಾಂಗವಾಗಿ ಹಣವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೂ, ನಿಕ್ಷೇಪವು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೂಡ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹಾ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿದುಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡವನು ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಹಾಗೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡದೇ ತಪ್ಪಿದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೋ ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಲಾಭದ ಆಸೆಗಿಂತಲೂ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಭಯದಿಂದಲೇ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಗತಿಯು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಆಸೆ ಮತ್ತು ಭಯ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೇಹೋದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೊಬಲಗಿನಮೇಲೆ ತಮಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಲಾರದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಎಂದರೆ ಮಿ॥ ತಂಬುಚೆಟ್ಟರವರು, ಮಿ॥ ಚೆಂಚಲರಾಯರವರು, ಸರ್ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯರವರು, ಸರ್ ಪಿ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಕೃತವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಆಕ್ಟನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ಮೇಲೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ: ಶ. 6ನೆ ಶತಮಾನದಿಂದ 14ನೆ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನೇ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ (1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಆಕ್ಟು) ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೆಂಬದಾಗಿ ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದ ಕಾನೂನು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಕಾನೂನಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಫೆನಹ್ಯೊಂದಿದ ಸರ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬೇಲಿಯವರು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ 12ನೆ ಪ್ರಕರಣದ 2ನೆ ಪ್ಯಾರಾವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಅದರ ಪೈಕಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು 1878ನೆ ಇಸವಿಯ 6ನೆ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನಿಯಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಧ ಹಿಸ್ಸೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿ ಇದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾನಾ ಆಫೀಸರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾನುಸಾರ, ಮೂರೂ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯವರ ಮುಂದಿಡೋಣಾಯಿತು.

ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಷ್ನ್ ಮೇರೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ನಿಂದಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕಾರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರ ಇಸ್ತಿಹಾರ್ನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾದ ಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ಹಾಜರಿದ್ದು ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಹೋದವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಸಹಾ 19ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ— ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಎಷ್ಟಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಇತರವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟಾಗದೇ ಹೋದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ತಗಲಿದ ಖರ್ಚುಗಳ ದೇಖೀಲ್ಲು ನ್ಯಾಯವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯುಕ್ತಸಮಾಜದವರು ಕಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಯಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಿಕ್ಷೇಪ ದೊರೆತ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹಜಂ ಮಾಡದೇ ಇರಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಉಂಟು.

ಅಳ್ಳೆರನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ: ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬಾಧಕವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸದರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಕ್ಷೇಪ ದೊರೆತ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭಾಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪೈಕಿ 46ನೆ ನಿಬಂಧನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎರಡೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ 11 ಮತ್ತು 12ನೆ ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ "ಅಥವಾ ಇತರ ಸಬಬಿನ ಮೇಲೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ವಿವಾದವು ಹುಟ್ಟಬಹುದೆಂತ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಿಮಿಟೇರ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಿಕ್ಷೇಪವು ಅದನ್ನು ಹೂತಿಟ್ಟವನ ಯಾ ಆತನ ವಾರಸುದಾರನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅದು ಯಾವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಆ ಜಮೀನ್ ಮಾಲೀಕನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಾಗಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಟನ್ನು ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೆ 100 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ದಾವಾ ತರಬಹುದೆಂದು ಬಂದು ಲಿಮಿಟೇರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದು ಕೆಲಸದ ಅನುಕೂಲತೆಗೋಸ್ಕರವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. 100 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೂತಿಟ್ಟ ನಿಕ್ಷೇಪವು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವೀಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದೇನೋ ಯಾರಿಗೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. 11, 12ನೆ ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ "ಅಥವಾ ಇತರ ಸಬಬಿನಮೇಲೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಲಿಮಿಟೇರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಂತೆ ಆಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಹೂತಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ವತ್ತು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವೀಕರಿಗೆ ಸೇರಿರಬಹುದೆಂದು ಜನಗಳು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರುಜುವಾತು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದಕಾರಣ "ಅಥವಾ ಇತರ ಸಬಬಿನಮೇಲೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಲಾವಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾಯಃ ಕುತೂಹಲವಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೂ ಲಾವಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿಕ್ಷೇಪದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ನಿರ್ಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ; ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಹೂತಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಶತವಾನಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಾನು ಹಕ್ಕುದಾರನೆಂದು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದರೆ ರಾಜನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಷಷ್ಠಾಂಶವನ್ನಾಗಲಿ ದ್ವಾದಶಾಂಶವನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗದುಕ್ಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೂ ಲಾವಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಟ್ಟ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅವನ ಗುಣ, ಜಾತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಮ್ಮಿ ಭಾಗವನ್ನು ರಾಜನು ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲೀಕರ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಾಯಿದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಮೂಲೀಕನೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಿಕ್ಷೇಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂತ ವಿಧಿಸಿ ಇದೆ. ನಿಕ್ಷೇಪವು ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಅವನು ಕಳ್ಳನಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಹ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದೆ. ಹಿಂದೂ ಲಾ ಮೇರೆಗೆ ಜವಿುನಿನ ಮೂಲೀಕನಿಗೆ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಧಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಉಂಟು; ಪರಂತು ನಿಕ್ಷೇಪವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳೇ ಹಿಂದೂ ಲಾವಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಿಯಮಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದೂ ಲಾವಿಗೂ ಈಗಿನ ಕಾನೂನಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಯೂರೋಪು ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಕಾನೂನಿಗೂ, ಹಿಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 6ನೆ ಶತಮಾನದಿಂದ 14ನೆ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವಂತೆಯೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಜಾಸ್ತಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಿ॥ ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರು ಸೂಚಿಸುವ ತಿದ್ದುಪಾಟನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಕವಿುಷನರವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಬಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ವಸ್ತುತಃ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಊಹಾಕಲ್ಪಿತವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಬಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟರೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕವಿುಷನರವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಿ॥ ತಿರುಮಲಾಚಾರ್ಯರವರು.—ಮಿ॥ ರಂಗಸ್ವಾಮೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಸೂದೆಯ 16ನೆ ಕಲಮನ್ನು ಕುರಿತು ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಶಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ—ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವದ ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 6 ಮತ್ತು 14ನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಮಧ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕಾನೂನೇ ಇರಲಿ, ನಿಕ್ಷೇಪವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ರಾಜನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಪುರಾತನವಾದ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಲಾವಿನಲ್ಲೇನೋ ಉಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗತಾನೇ ಮಿ॥ ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಪೈಕಿ ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗವು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಯಮವು ವಿಧಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸದರಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅವರೇ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ಲೋಕವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಭೆಯವರ ಮುಂದೆ ಉರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ:—

ನಿಧೀನಾಂತು ಪುರಾಣಾನಾಂ ಧಾತೂನಾಮೇವ ಚಕ್ಷಿತೌ।
ಅರ್ಧಭಾಗ್ರಕ್ಷಣಾದ್ರಾಜಾ ಭೂಮೇರಧಿಪತಿರ್ಹಿ ಸಃ॥

ಅರ್ಥ:—ರಾಜನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಧಿ, ನಿಕ್ಷೇಪ, ಧಾತು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವು ಅವನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. (ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, 8ನೆ ಅಧ್ಯಾಯ, 39ನೆ ಶ್ಲೋಕ).

ಮಿ॥ ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಇದೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆದರ ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಮಮಾಯಮಿತಿಯೋಬ್ರೂಯಾನ್ನಿಧಿಂ ಸತ್ಯೇನಮಾನವಃ।
ತಸ್ಯಾದದೀತ ಷಡ್ಭಾಗಂ ರಾಜಾದ್ವಾದಶಮೇವವಾ॥

ಅರ್ಥ:—ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪವು ತನ್ನದೆಂದು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಆರನೆ ಬಂದು ಅಂಶವನ್ನಾಗಲಿ ಹನ್ನೆರಡನೆ ಬಂದು ಅಂಶವನ್ನಾಗಲಿ ರಾಜನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. (ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, 8ನೆ ಅಧ್ಯಾಯ, 35ನೆ ಶ್ಲೋಕ)

ಮಿ॥ ರಂಗಸ್ವಾಮೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು ವಿವರಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಬಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭವು ಹತ್ತುಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಬಂದೂ ಇರಲಾರದು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನಿಕ್ಷೇಪವೆಲ್ಲವೂ ಕಾಡು ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಜನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೇರಲಾರದೆಂತಲೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದಕ್ಕಾರಣ 16ನೆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮವು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ—ರಾಜನು ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಮನುವೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಇಂಥಾ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ರಾಜನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಂಡೋಕ್ತವಾಗಿ ವಿಧಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ಪುರಾ

ತನವಾದದ್ದು. ಇದರ ತರುವಾಯ 6 ಮತ್ತು 14ನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ನಿಕ್ಷೇಪವು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂತಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ದ್ರವ್ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂತಲೂ ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು ಬಹಳ ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಅವರು ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡಿದ ಮಸೂದೆಯನ್ನೂ ಸಭೆಯವರು ಆಲೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿದ ಸಲಹೆಯು ಮಂಜೂರಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ರಂಗಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಬಿಲ್ಲಿನ 8ನೆ ಕಲಮಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಕಂಡ ನಿಯಮವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು:—

"ಪರಂತು, ಹಕ್ಕುದಾರನು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಸದರಿ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ರಲ್ಲಿ ಒಂದುಭಾಗದ ಬೆಲೆಗೆ ವಿಾರದಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟನವರಿಗೆ ಯಖ್ತಿಯಾರಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು."

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ—

ಈ ಸಭೆಯ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಮೂಲೀಕನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಾಗ ಈಗಿನ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಸದರಿ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅರ್ಧಭಾಗವು ಅವನಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ, ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಉಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಶ್ರಮೆಗೂ ಸಹ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 8ನೆ ಕಲಂ ಮೇರೆಗೆ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಹಕ್ಕುದಾರನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹುಕುಂ ಹುಟ್ಟಿ, ಅವನು ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ತಾನೇ ಮೂಲೀಕನೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೂರೂ ಮೊಲೀಕನ ವಾರಸುದಾರನೆಂದಾಗಲಿ ಸದರಿ ಕೋರ್ಟನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ್ಯೆ ಸದರಿ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಸ್ವತ್ತೆಲ್ಲಾ ಆ ಹಕ್ಕುದಾರನಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟನವರು ಡಿಕ್ರಿ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಕ್ಷೇಪವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ಈ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ದೊರಯದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುದಾರನು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೂ ಇದ್ದರೆ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನು ಅದನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸದೆ ಮರೆಮಾಚುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವನೇ ಹೊರತು ತನಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೂ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸದರಿ ಮಸೂದೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ, ಆಗಲೇ ಸದರಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರು.

ಈಗ ಸಭೆಯವರು ಆಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ 8ನೆ ಕಲಮಿಗೆ ಈ ಕಲಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಿ॥ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು.—ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಜಮ್ರ್ಕಾ ಮೂಲೀಕನೂ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಹಕ್ಕುದಾರನಾದ ಇತರ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, 11ನೆ ಕಲಮಿನ ಮೇರೆಗೆ ಆ ನಿಕ್ಷೇಪವೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 12ನೆ ಕಲಮಿನ ಮೇರೆಗೆ, ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಜಮ್ರ್ಕಾ ಮೂಲೀಕನಿಗಾಗಲಿ, ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಇತರವಿಧವಾಗಿ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಲಿ ಹಿಸ್ಸೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಎಂದರೆ, 8ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗವೂ ಸಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಕ್ಷೇಪವು ತನಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದೆಂತಲೂ, ಅದನ್ನು ತಾನೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ತನಗೆ ಯಾರಮೂಲಕ ಹಕ್ಕುಂಟಾಯಿತೋ ಅವರೇ ಆಗಲಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಈಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಹೂತಿಟ್ಟದ್ದರೆಂತಲೂ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದರೆ, ಸದರಿ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಲು ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕುಂಟೆಂದು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟನವರು ಡಿಕ್ರಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆ ಬಗ್ಯೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವು ಅವನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಅವನ ಖರ್ಚಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಇನಾಮು ತರೀಕಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಯೆ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರ್ಸನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮೋದಿಸಿರುವುದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

8ನೆ ಕಲಮಿಗೆ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಕಂಠರಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿಕೊಟ್ಟರು.

ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರು.—ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಸೂದೆಯ 16ನೆ ಕಲಮನ್ನೂ, 12ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ "ಎಂದರೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ವಿಾರದಷ್ಟು ಹೊಬಲಗನ್ನು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರಾದ ಮಿ॥ ರಂಗಸ್ವಾಮೈಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು ಸೂಚಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, 16ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ

ರುವ ನಿಯಮವು ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಕ್ಷೇಪದ ಪೈಕಿ ಯಾವ ಹಿಸ್ಸೆಯೂ ತಮ್ಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮೂದಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದವನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಆ ರೀತಿ ನಿಯಮಮಾಡಿದರೆಂತಲೂ ಅದು ನನ್ನ ಸಲಹೆಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವೆಂತಲೂ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರಾದ ಮಿ॥ ರಂಗಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಂತು.

ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ—ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸದೆ ಹೋಗುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವನು ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನಿಗೂ ಗುರಿಯಾಗುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬೇಲಿಯವರು ಸದರಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಸಾಕಾದ ಸಮಜಾಯಿಷಿಯಾಗಿದೆ.

16ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿರುವ ನಿಯಮವು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೆಂತಲೂ, ಇದನ್ನು ರಾಜನೀತಿ ನಿಪುಣರಾದ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಅನುಮೋದಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಲೂ, ಆದಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಸಹ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಭೆಯವರ ಜಾಹಿರಾತಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ—1867ನೆ ಇಸವಿಯ ಇಸ್ತಿಹಾರ್‌ನಾಮೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪುಂಜೂರಾತಿಯು ಆಗಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ಸದರಿ ಇಸ್ತಿಹಾರ್‌ನಾಮೆಯು ಕಾನೂನಿನ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುವುದು ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾಗದೇ ಇದ್ದದ್ದೇ ಕಾರಣ. ಕಾನೂನಿನ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿರುವ ಇಸ್ತಿಹಾರ್‌ನಾಮೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಬಲಹೀನವಾದ ಕಾರಣವೆಂತ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾವಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 6 ಮತ್ತು 14ನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನೆಂತ ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟದ್ದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ತಪ್ಪೆಂತ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾದ್ದೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆನರಬಲ್ ಸರ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬೇಲಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರಿಗೆ ದಾಖ್ಲೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ :—

"ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ಅಂಥಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 6 ಮತ್ತು 14ನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಯಮವನ್ನೇ ಪಸ್ತುತ ಅನುಸರಿಸಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸದರೀ ಕಾನೂನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಂಟೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸದರಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೆಲವು ಷರತ್ತಿನಿಕಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕ್ರಮವು ಸರಿಯಾದದ್ದೆಂತ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಫಲಾನೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರಥಮಬಾಧ್ಯತೆಯುಂಟೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸದರೀ ಸ್ವತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಖಜಾನೆಗೆ ಜಮೆಯಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಕೂಡದೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಇತರ ಕಾನೂನುಗಳಂತೆಯೇ ಇದೂಕೂಡ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾದದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೆಡುಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಈ ನಿಯಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆನು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಮೀರ್ದಾರೀ ಕ್ರಮದ (Feudal System) ಮೇಲೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಸದರಿ ಜಮೀರ್ದಾರೀ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಕೃತವಿಲ್ಲ. ಹೇಡ್ರಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಕಾಲದ ಪುರಾತನವಾದ ರೋಮ್ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳ ಮೇಲೂ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಲೂಸೇನಿಯನ್ ಕ್ಲೋಡುಗಳಮೇಲೂ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಜರ್ಮಾರ್ಕ್ ದೇಶದ ಈಗಿನ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೂ ಪ್ರಕೃತ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಇದೆ."

ಬಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆಯ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪವೆಂಬುವುದೇ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಂದ 4ನೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಅಪರೂಪವೆಂಬ ಕಾರಣದಮೇಲೆ ಆ ನಿಯಮವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಥಾ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕೇನಾದರೂ ಉಂಟೇ ಎನ್ನುವುದೇ ಆ ನಿಯಮ. ನಿಕ್ಷೇಪದ ಮೂಲೀಕನಿಗೆ ಅದರಮೇಲೆ ಪ್ರಥಮಬಾಧ್ಯತೆ ಉಂಟೆಂದು ಮನಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಮೇಲೆ "ಬಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು—16ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವುದು ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಂಡವನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಕ್ಷೇಪದ ಮೂಲೀಕನ ವಿಷಯವಲ್ಲ.

ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮೈಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು—ಬಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುವುದು ನಿಕ್ಷೇಪಕಂಡ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ. (ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.) ನಿಕ್ಷೇಪದ ಮೂಲೀಕನಾದವನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೇ ಕೊಡುವುದಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿ॥ ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರು :— ಮೂಲೀಕನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದಾಗ ಮೊತ್ತವೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಷೇಪದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕಾನೂನ್ ಭಾಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ವಿ॥ ತಿರುಮಲಾಚಾರ್ಯರವರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿತ್ತೆಂಬುವುದೇ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ಹೂತಿಟ್ಟ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇರಕೂಡದೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನೇ ಬೇರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನೇ ಬೇರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಟ್ಟಿಗೆ ಜಮೀರ್ದಾರೀ (Feudal) ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿರುತ್ತದೆ; ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿನ ಜಮೀರ್ದಾ ಹಿಡುವಳಿ ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯರೀತ್ಯಾ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನೂ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು

ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅನುಮೋದಿಸದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇದು ವಜಾ ಆಯಿತು.

ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ವಿ॥ ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮೈಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು :— ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ತಿದ್ದುಪಾಟಾದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯು ಮತ್ತೊಂದಾವರ್ತಿ ಸೇರಿದಾಗ್ಯೆ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಮಸ್ತರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಯೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಭೆಯವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಾಟಾದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ವಿವರ್ಸಿ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವಷ್ಟೆ. ವಿ॥ ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪೈಕಿ ಬಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟು, ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಅನುಮೋದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜಾಹಿರ್ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂತ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಲವು ಗತಿಸಿದನಂತರ ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಸಭೆಯವರು ಮುಂದಿನಸಾರಿ ಸೇರಿದಾಗ್ಯೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ವಿ॥ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯ್ಯಂಗಾರ್ರವರು, ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಮುಂಜೂರ್ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡನ್ನು ಪುನಃ ತಿದ್ದು ಪಾಟುಮಾಡುವ ಬಗ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಿಲ್ಲು

ವಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು :— ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿನ 310 A ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು 1908ನೆ ಇಸವಿ ಫೆಬ್ರವರಿ 21ನೆ ತಾರೀಖು ಸೋಮವಾರದದಿನ ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದರೀ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ್ಯೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಈಚೆಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡನ್ನು ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಿ ಅದರಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಮಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನು 1908ನೆ ಇಸವಿಯ 5ನೆ ಆಕ್ಟಾಗಿ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಕ್ಟಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಯೆ ಬಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ವಿ॥ ಕೆ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಯ್ಯರವರು ಸದರೀ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವ ಕೋರ್ಟುಗಳ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ತಿದ್ದು ಪಾಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡೈಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ :—

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದ 1908ನೆ ಇಸವಿಯ 5ನೆ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ನಾನು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸದರಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಬಹು ಸಮರ್ಥರಾದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಬಂದು ಕಮ್ಮಿಟಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಬಹಳಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಮ್ಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಜಡಿಯವರೂ ಪ್ರಮುಖ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ 653 ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ; ಆದರೆ ಪ್ರಸಕ್ತ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ಯನ್ನು 158ಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿಸಿರುತ್ತೆಂಬ ಅಂಶವು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಕೋಡು ಹಳೇ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊಸ ಕೋಡಿನ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಡಿನ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವುದೂ, ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿರುವುದೂ ಕಾಣಬರುವುವು.

ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳಂತೆ ತೋರಬರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳಿಂದ ತಾವುಗಳು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಬಂದು ಹೊಸ ನ್ಯಾಯಸಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಗಳ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಕಾನೂನಿನ ಒಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳುಂಗಳಂತೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಇವು ಒಟ್ಟು 564 ಪ್ರಕರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ; ಏನಂಚೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಮಾಣವೇನೋ ಕಮ್ಮಿಯಾದಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಡಿನ ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನು ಈರೀತಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಚಾಲತಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನೇಕವೇಳೆ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕೋಡಿನ ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನೂ, ಇದು ವರೆಗೂ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹು ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನೋ ಇಲ್ಲ. ಹಳೇ ಕೋಡನ್ನು ಕಲಿತವರು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಫಲಾನೆ ನಿಬಂಧನೆಯು ಹಳೇ ಕೋಡಿನ ಇಂಥಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರಾದಾಗ್ಯೂ ಸದರೀ ನಿಬಂಧನೆಯು ಹೊಸ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಫಲಾನೆ ತೀರ್ಮಾನವು ಪೂರ್ವದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾ ಪಟ್ಟಿಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಳೇ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ ಸಮಂಜಸರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ವಿಷಯಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ವಾಸ್ತವವೇ ಸರಿ. ಆದರೂ, ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ—ಈರೀತಿಯಾಗಿ ಅಷ್ಟು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಕ್ರಮಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರವಿಧಿಗಳನ್ನೂ, ನಿಯಮಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತನ್ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಳವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವ ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಚಿಲ್ಲರೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನೂ ಹಳೆ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ವಿವರ್ಜ ಇಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೇಕಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಇದೆ. ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಎರಡನೆಯ ಅಂಶವ್ಯಾವುದೆಂದರೆ—ಈ ಇಂಡಿಯಾದೇಶವು ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲದೆ, ಜನಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಲಾಯರುಗಳು ವಗೈರೇಯವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಬಂದೊಂದು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ವಿಧವಾದ್ದರಿಂದ, ಇಂಡ್ಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಂದೇ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳೂ ಪ್ರಾಯಶಃ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಈ ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಬಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊಡಲಿಗಿಂತಲೂ ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಸ್ಥರಾದ ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತೋರುವ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುವ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಕೆಲವು ಚಿಲ್ಲರೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯವರ ಮುಖಾಂತರವೇ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳು ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಲಾಯರ್‌ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಕೂಲ ಉಂಟು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಇವರು ವಾದಿಸುವವೇಳೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನೂ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಸೂದೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಯುರ್ ಕೋಡಿಗೂ ಈ ಮಸೂದೆಗೂ ವಿಶೇಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕೋಡಿನ ಮೇಲೆ ತಹಲ್‌ವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಈ ಅಂಶವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಸದರೀ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುತ್ತೇವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮಗಳ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಕೋಡು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥಾ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಕ್ತ ಮಸೂದೆಯ ಇರೇಬಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಕರಣ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸದರಿ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:—(1) 43ನೆ ಪ್ರಕರಣದ ವಿವರಣೆ; (2) ಬಾರ್ ಮತ್ತು ಸಿಲ್ಲೇದಾರ್ ಫಾಜಿನವರು ದಸ್ತಗಿರಿಯಿಂದ ವಿನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು (55ನೆ ಪ್ರಕರಣ); (3) 60ನೆ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿರುವ 3 ಕಲಮುಗಳು—ಈ

ಪೈಕಿ ಕಡೇದು ಮಿಲಿಟರಿ ಇಲಾಖೆಯ ರಿಟೈರಿಂಗ್ ಫಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ ಕಲಂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ; (4) ಸರ್ಕಾರದವರಮೇಲೆ ದಾವೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ (17ನೆ ಕಲಂ); (5) ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಸಬಬು 2ನೆ ಅಪೀಲು ಉಂಟೆಂದು ವಿಧಿಸುವುದು (21ನೆ ಕಲಂ); (6) 2ನೆ ಅಪೀಲ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮೊಬಲಗಿನ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು (22ನೆ ಕಲಂ); ಜ್ಯುಡಿಷಿಯಲ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಫೀಸರುಗಳ ಪರವಾಗಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವ ವಿನಾಯಿತಿ ಕಾನೂನು (37ನೆ ಕಲಂ)...ರೂಲ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಏರ್ಪಾಡಿನಬಗ್ಗೆ 123ನೆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ (25ನೆ ಕಲಂ) ಕಾಣಿಸಿರುವ ಪಟ್ಟಯು ಹಂಗಾಮಿ ತರೀಕ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಾವು ಮಂಜೂರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ಸಿವಿಲ್ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವ ಕೋರ್ಟುಗಳ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ:—

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಯರ್ ಕೋಡಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿರುವ ಕೋಡನ್ನೇ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಜಡ್ಜಿಗಳಿಗೂ ಲಾಯರುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟು; ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಜಡಿಗಳೂ ಲಾಯರುಗಳೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇತರ ಕೋರ್ಟುಗಳ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಅನೇಕವೇಳೆ ದಾಖಲೆ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಡನ್ನೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಆರೀತಿ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಳೇ ಕೋಡಿಗೂ ಹೊಸಕೋಡಿಗೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿಶೇಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೇಕೋಡನ್ನು ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆಯೋ ಹೊಸ ಕೋಡೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಕೆಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮಿ॥ ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರು.—ಈಗತಾನೇ ಮಾಡೋಣಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲು ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೋಡನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದು ಕೇವಲ ಜಾಗ್ರತೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡ್ಯಾದಲ್ಲಿ 1909ನೆ ಇಸವಿ ಜನವರಿ ಗುರ್ರೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋಡಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರು ಮಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತತ್ಕಾಪು ಮೊಕದ್ದಮಾ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಡನೆ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ತರುವ ವಿಚಾರವಾದ ಮತ್ತು 43ನೆ 17ನೆ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ಲಾಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಸಭೆಯವರಿಂದ ಅನುಮೋದಿತವಾಯಿತು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಾವಾ ವೆಗೈರೆಗಳ ಲಿಮಿಟೇರ್ಷ ವಿಚಾರವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದು ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿ ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ:—

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲಿಮಿಟೇರ್ಷ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಮಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದೆಯೇ ಹೊರ್ತು ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ: ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಆಕರವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಫೈಸಲಾತಿಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕೆಲವು ಜುಜುವಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ತಪಶೀಲ್ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದು ಅನವಶ್ಯಕ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು; ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರೂ ಅಪ್ಪಿದರು. ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಸಭೆಯವರಿಂದ ಅನುಮೋದಿತವಾಯಿತು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸಾಲ್ವೆನ್ಸಿ ಯಾನೆ ದಿವಾಳಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದು ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಸೂದಾ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿ ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ:—

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳ ಪೈಕಿ ದಿವಾಳಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾನೂನು ಬಹು ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸದರೀ ಕಾನೂನಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ,—ತನ್ನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ತನ್ನಿಂದ ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬದಗುವ ಸಂದರ್ಭ ವಶಾತ್ ಹಾಗೆ ತೀರಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾದ ದೇಣೀದಾರನಿಗೆ ಸದರೀ ಸಾಲವೇ ಸಾರ್ವದಾ ಒಂದು ಹೊರೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಆತನು ಬೇರೊಂದು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದೇ ಈ ಕಾ

ನೂನಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಯೋಜನವೆನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಪಡೆಯುವರೋ ಕಡೇಪಕ್ಷ ಅಷ್ಟೇ ಜನ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದವರು ಸದರಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸದೆಲ್ಲದೆ ಋಣಮುಕ್ತರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈಗಲೂ ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲನೇಕರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ; ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ದಿವಾಳಿಯೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಅವಮಾನಕರವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ದಿವಾಳೀ ವಿಚಾರವಾದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನೆಲ್ಲವೂ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಯುರ್ ಕೋಡಿನ 20ನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಸದರೀ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸೋಣಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಡಿಕ್ರಿಯ ಜಾರೀ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇಣೀದಾರನೂ, ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಲೇಣೀದಾರನೂ ಹೊರತು ಇತರರು ಯಾರೂ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ದ್ದೇಶಿಸುವ ಕಾನೂನಿನಮೇರೆಗಾದರೋ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇಣೀದಾರರೂ ಲೇಣೀದಾರರೂ ಸಹಾ ಅಂಥಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಂದೂ ಕಾಣದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ವಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವರಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರುಗಳು ದಿವಾಳಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ಟಿಗೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿರಲಾರದು. ಅನೇಕರು ದಿವಾಳಿಗಳಾಗೋಣದರಿಂದ ಅವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇತರರು ತಾವು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಾಲಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಪುನಃ ಹೊಸದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟೆಂತಲೂ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಮಾನವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಭಾವಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ದಿವಾಳಿಗಳಾಗಿ ಇತರರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ವರ್ತಾಗಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವ ಜನರು ವಿರಳವಾದುದರಿಂದ ಈ ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರಲಾರದು. ಆದರೂ ದಿವಾಳಿಯಾಗೋಣವನ್ನು ಕುರಿತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಲಿ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರೀಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ ಕಾನೂನೇನೋ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪೈಕಿ ಅನೇಕ ಭಾಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚಾಲ್ತಿ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರದೆ ಇದ್ದರೂ ವಿವರವಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಪರಂತು ಈ ವಿಷಯವು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಯುರ್ ಕೋಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರವಾಗಿರುವಂತೆ ಹೊಸ ಕಾನೂನಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಂಜೂರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವುದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಸದರೀ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು.—ಈಗತಾನೇ ಈ ಸಭೆಯವರು ಅನುಮೋದಿಸಿರುವ ಹೊಸ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಯುರ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಕೋಡಿನ 20ನೆ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ದಿವಾಳಿಯಾಗೋಣವನ್ನು ಕುರಿತ ಮಸೂದೆಯೊಂದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದಕಾರಣ ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸದರೀ ಸೂಚನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡಿಯರ್ಸ್ ಮತ್ತು ವಾರ್ಡ್ಸುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾನೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದೆ.

ಮಿ॥ ಕೆ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಯ್ಯರವರು—ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಂ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸ್ವತ್ತಿನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನೆಲ್ಲವೂ ಈಗ್ಗೆ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ 1872ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾದರ ಮಾಡಿಸೋಣಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಹುಚ್ಚರಿಗೂ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪೈಕಿ ಮೈನರುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ 1890ನೆ ಇಸವಿಯ 8ನೆ ನಂಬರು ಗಾರ್ಡಿಯರ್ಸ್ ಮತ್ತು ವಾರ್ಡ್ಸ್ ಆಕ್ಟನ್ನನುಸರಿಸಿರುವಂತೆ ಒಂದು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಹುಚ್ಚರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವವರೆಗೂ ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿದ 1872ನೆ ಇಸವಿಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪೈಕಿ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಆಕ್ಟನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಲು ತಮ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರವಾದ ಬಂದಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ 18 ವಯಸ್ಸಾದರೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಎಂದು ವಿಧಿ ಇದೆ; ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಮೈನರುಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವತ್ತಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟುಗಳವರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು 18ರಿಂದ 21ಕ್ಕೆ ಬಡಾಯಿಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟು. ಈ ವಿಷಯವು ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯವರು ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು—ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಬಂದು ಮಾತ್ರ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸತಕ್ಕುದಾಗಿರುವುದು. ಇದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸಭೆಯವರು ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಸೂಚನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

1884ನೆ ಇಸವಿಯ 1ನೆ ನಂಬರ್ ಮೈಸೂರು ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆ.

ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ—ಮೈಸೂರು ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 1884ನೆ ಇಸವಿಯ 1ನೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನಿನ 3ನೆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ 'ಫುಲ್ ಬೆಂಚ್' ಎಂದರೆ ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜಡ್ಜಿಗಳೂ ಸೇರಿದ ಬೆಂಚು ಎಂದು ಅರ್ಥ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಜಡಿಯರನ್ನು 4ನೆ ಜಡ್ಜಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದಾಗ ಫುಲ್ ಬೆಂಚಿನ ರೂಲ್ ರೂಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಕಂಡು ಬಂದವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,—ಜಡ್ಜಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಉಭಯಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮವಾದರೆ, ರೆಗ್ಯುಲೇಷ್ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಯುರ್ ಕೋಡಿನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯಾಗಲೀ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಅಮಲ್ ನಡೆಸಲು ಆತಂಕವುಂಟಾದಂತಾಯಿತು. 575ನೆ ಪ್ರಕರಣದ 4ನೆ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಡ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಪಕ್ಷದವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 1892ನೆ ಇಸವಿಯ 7ನೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ಯಾರಾದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜಡ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾದರೆ ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟು ರೆಗ್ಯುಲೇಷ್ ನಿಯಮಗಳನ್ನನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ 4ನೆ ಪ್ಯಾರಾವು ರದ್ದಾದಂತಾಯಿತು.

ಆದರೆ, ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಸಲಹೆ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕೃತವಿಷಯದಲ್ಲಿ 3 ಜನ ಜಡ್ಜಿಗಳೂ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ತೊಂದರೆಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ 3 ಜನ ಜಡ್ಜಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಹಾರಾಜರವರ ಸರಕಾರದವರು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಹೋದರೂ, ಫುಲ್ ಬೆಂಚಿಗೆ 3 ಜನ ಜಡ್ಜಿಗಳು ಸಾಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಡ್ಜಿಗಳಿರುವ ಕೆಲವು ಕೋರ್ಟುಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಜಡ್ಜಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಈಗಿನಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಇರುವುದಾದರೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಬಾಧಕವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಾಗಲೀ ಕಾಯಮಾಗಿ ಆಗಲೀ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ತೊಂದರೆಯು ಪುನಃ ಉಂಟಾಗದ್ದಂತೆ ಒಂದು ನಿಯಮವು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಚೀಫ್ ಕೋರ್ಟು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವುಳ್ಳ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯಣರವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲರ ಅನುಮತಿಯನ್ನೂ ಪಡದಮೇಲೆ ಸೆಕ್ರಿಟೆರಿಯವರು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಓದಿದರು. ಅನಂತರ ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಾಧಾರಣ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸದೆ ಸದರೀ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಮಂಜೂರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದರು.

ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಸಭೆಯವರು ಆಲೋಚಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಪುನಃ ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಸದರಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಮಸೂದೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾಯಿತು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಮೃತಪಡುವ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಲೇವಾರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಜನರಲ್‌ರವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವುಂಟೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಿಲ್ಲು.

ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಮಿ॥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಯ್ಯರವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊಕರರ್ರಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೆಂಬರುಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೋಸ್ಕರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಯಾರ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಹಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದ ಅಂಶವನ್ನು ಕ್ರಮಪ್ರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಇದನ್ನು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರಿಗೆ ವಹಿಸದೆ ಸಭೆಯವರೇ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಮಿ॥ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಭಾ ಸೆಕ್ರಿಟೆರಿಯವರು ಓದಿ ಸಭಿಕರು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಟನ್ನಾಗಲೀ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಲೆಟರುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವಂಥವರಿಗೂ ಆ ತರುವಾಯ ಬರುವ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಜನರಲ್‌ರವರಿಗೂ ಪೋಟಾಪೋಟಿ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆನಡೆದ ತರುವಾಯ ಮಿ॥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಯ್ಯರವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

"ಇದುವರೆಗೆ ಚರ್ಚೆನಡೆದದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನಃ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಪಶೀಲಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೇಲಿನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಿ॥ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರೂ, ರಾಜಮಂತ್ರ ಪ್ರವೀಣ ಮಿ॥ ಸಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯವರೂ, ಮಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರೂ, ಮಿ॥ ಬಿ. ನಾಗಪ್ಪನವರೂ ನಾನೂ ಸಹಾ ಸೇರಿರುವ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ವಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಮಿ॥ ಸಯ್ಯದ್ ಅಮೀರ್ ಹಸ್ಸರವರು ಈ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು; ಸಭೆಯವರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು.

ಈ ನಿಮಿತ್ತ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ವಜಾ ಆಯಿತು.

ಎಲ್ಲಾ ತರಹೆಯ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು; ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲೀಪಾಷಾಣವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಬಿಕರಿ ಮಾಡುವುದು—ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಿಲ್ಲು.

ಮಿ॥ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರು:— ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಬರೆಸಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಜಾಹಿರ್ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇದೆ, ಎಂದರೆ ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ಧೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ 10ನೆ ಕಲಮಿನ (2)ನೆ ಬಳಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈದ್ಯರೂ, ಪಶುವೈದ್ಯರೂ, ಕೆಮಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಡ್ರಗ್ಗಿಸ್ಟ್‌ಗಳೂ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ವಗೈರೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತೇವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೇ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬಿಷ್ಟನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮವು ಯಾವಯಾವ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸದರಿ ಸಮಾಜದವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮಸೂದೆಯು ಮೊದಲು ತಯಾರಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ವೈದ್ಯರೂ, ಪಶುವೈದ್ಯರೂ, ಕೆಮಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಡ್ರಗ್ಗಿಸ್ಟ್‌ಗಳೂ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಸಮಸ್ತ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇತ್ತೆಂಬ ವಿಷಯವು ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಬಹುದು. "ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಬಾರು" ಎಂಬ ಮಾತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ತೋರಿಬಂದುದರಿಂದ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಿಕರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ 10ನೆ ಕಲಮಿನ (2)ನೆ ಬಳಕಲಮಿಗೆ ಬಳಪಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ

ಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಹಿರ್ ಆಯಿತು. ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಒಳಕಲ ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವುಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈದ್ಯರೂ ಪಶುವೈದ್ಯರೂ ಸಹಾ ಅವಶ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೊಸ್ಕರ ತಾವು ರೋಗಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಔಷಧಿಯ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪವುಟ್ಟಿಗೆ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವಾಡಿಕೆಯುಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿ ಇಲ್ಲ ; ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕ್ರಮುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಾಗಲಿ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದಾಗಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಮೇಲ್ಕಂಡ ವೈದ್ಯರು ಆ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಕರಿಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸದರೀ ಬಿಲ್ಲಿನ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ವೈದ್ಯವನ್ನೂ ಪಶುವೈದ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವಂಥಾವರಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದಕ ಬಾರದಹಾಗೆ ನಾವುಗಳು ಕಾನೂನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತೇವೆಂಬುವುದು ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೀನಿಯರ್ ಸರ್ಜನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾನಿಟೆರಿ ಕಮಿಷನರವ ಕರ್ನಲ್ ಸ್ಮಿತ್‌ರವರು ಅನುಮೋದಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಇತರ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳು ಬರೇಮಾತಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಕಂಡ ತಿದ್ದುಪಾಟು ನಡೆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವಶ್ಯಕವಾದಂಥಾವುಗಳು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನೂ ತಿದ್ದುಪಾಟಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಸಹಾ ಸಭೆಯವರು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿ॥ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನೂ ಅವರು ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಸಹಾ ಸಭೆಯವರು ಚರ್ಚಿಸಿದರು ; 10 (2)ನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ನಿಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದವರು ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕೆಲವುವುಟ್ಟಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಸದರೀ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಾಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಭೆಯು ಬರಖಾಸ್ತಾಯಿತು.

ಟಿ. ಆನಂದರಾವ್,
ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು.